

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL I. T. 2017-12-13 SKUNDO**

2018 m. gegužės 22 d. Nr. S-84 (7-274/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojai
mokesčių administratoriaus atstovui

Ramutei Matkevičienei
I. T.
M. Č.

2018 m. kovo 28 d. posėdyje išnagrinėjusi I. T. (toliau – Pareiškėja) 2017-12-13 skundo dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2017-11-02 sprendimo Nr. 68-176 nagrinėjimo, sustabdyto Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos (toliau – Komisija) 2018-02-02 posėdžio protokoliniu sprendimu Nr. PP-27 (7-274/2017), atnaujinimo klausimą, n u s t a t ė:

Inspekcija sprendimu patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI, vietos mokesčių administratorius) 2017-08-10 sprendimą Nr. (7.46-4.7.2) FR0682-312 dėl patikrinimo akto tvirtinimo, kuriuo Pareiškėjai nurodyta sumokėti į biudžetą 14369 Eur gyventojų pajamų mokesčių (toliau – GPM), apskaičiuotus 7776,95 Eur GPM delspinigius ir skirtą 1437 Eur (10 proc.) GPM baudą; šiuo sprendimu Pareiškėja taip pat neatleista nuo delspinigių mokėjimo.

Pareiškėja nesutikdama su Inspekcijos sprendimu, su 2017-12-13 skundu kreipėsi į Komisiją. Taip pat Pareiškėja 2018-01-24 Komisijai pateikė Inspekcijai adresuotą raštą „Dėl susitarimo“, kuriame, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 71 str., prašė mokesčių administratoriaus pasirašyti susitarimą dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio. Komisijoje 2018-03-13 gautas Inspekcijos 2018-03-08 raštas Nr. (24.10-31-5)R-1412, kuriuo centrinis mokesčių administratorius informavo Komisiją, kad nėra pagrindo pasirašyti susitarimą su Pareiškėja dėl papildomai apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusių sumų. Atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėjos 2017-12-13 skundo nagrinėjimo sustabdymo priežastys yra išnykę, Komisija 2018 m. kovo 28 d. posėdyje skundo nagrinėjimą atnaujina ir skundą nagrinėja iš esmės.

Byloje nustatyta, kad Kauno AVMI atliko Pareiškėjos GPM apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2014-12-31 ir 2017-06-05 surašė patikrinimo aktą Nr. (7.46) FR0680-247. Patikrinimo metu apskaičiuota 14369 Eur GPM suma, nustačius, kad: Pareiškėjos šeimos 2011–2012 metais patirtos išlaidos viršijo gautas pajamas 91764,08 Eur (316843 Lt) (patikrinimo akte 1 ir 3 pažeidimai); Pareiškėja 2011–2013 metais gavo

paskolų, už kurias palūkanų mokėjimas nebuvo numatytas, todėl patikrinimo metu pripažinta, kad Pareiškėja, nemokėdama palūkanų, 2011–2013 metais gavo 2941,67 Eur (10157 Lt) pajamas natūra (patikrinimo akte 2, 4 ir 5 pažeidimai); Pareiškėja 2014 m. metinėje pajamų deklaracijoje neteisingai pritaikė metinį papildomą neapmokestinamą pajamų dydį (patikrinimo akte 6 pažeidimas). Kauno AVMI patvirtino papildomai apskaičiuotą GPM, apskaičiavo delspinigius ir skyrė baudą. Pateiktame skunde Inspekcijai Pareiškėja nesutiko su Kauno AVMI sprendimo dalimi, susijusia su Pareiškėjos 2011–2013 metais patirtomis išlaidomis gyvenamojo namo statybai (įrengtam nuotekų valymo įrenginiui), taip pat prašė atleisti nuo dalies delspinigių mokėjimo.

Inspekcija sprendimu patvirtino Kauno AVMI sprendimą, savo sprendime papildomai neaptardama Kauno AVMI nustatytų pažeidimų, kurių Pareiškėja neskundė, sprendime pasisakydama dėl Kauno AVMI sprendimo pagrįstumo dalyje dėl gyvenamojo namo statybai patirtų išlaidų, taip pat dėl Pareiškėjos atleidimo nuo delspinigių mokėjimo.

Dėl namo statybos. Kauno AVMI nustatė, kad tikrinamuoju laikotarpiu žemės sklype su statiniais, adresu (duomenys neskelbtini) (registro Nr. (duomenys neskelbtini) (įregistravimo pagrindas – 2008-06-10 Paveldėjimo teisės pagal testamentą liudijimas Nr. 4812), buvo vykdomos gyvenamojo namo statybos bei įrengtas nuotekų valymo įrenginys. VĮ „Registru centro“ duomenimis gyvenamojo namo statybos pradžia – 2012 m., statybos pabaiga – 2013 m., baigtumo procentas – 100 proc., sienos – blokeliai, stogo danga – metalas, aukštų skaičius – vienas, tūris – 861 m³, statybos vertė – 151182 Eur (522001 Lt). Patikrinimo metu išanalizavus VĮ „Registru centro“ centrinio duomenų banko išrašus nustatyta, kad gyvenamojo namo buvimo vieta nepakito (konstatuota, kad sunaikinus vieną pastatą (sunaikinimo būklė įregistruota VĮ „Registru centre“) buvo pastatytas kitas). Pasak Kauno AVMI sprendimo, apie naujo namo statybą rodo šie VĮ „Registru centro“ duomenys: senojo namo sienos buvo rąstinės, o stogas asbestcementinis, o naujojo namo sienos iš blokelių, stogas metalinis; senajame name buvo trys kambariai, o naujajame name jau šeši; pakitęs gyvenamojo namo plotas bei kubatūra: senojo namo bendras plotas 84,94 m², naujojo – 188,06 m², senojo namo tūris 310 m³, naujojo – 861 m³; naujajame name įrengtas vietinis vandentiekis bei vietinis nuotekų šalinimas, ko senajame name nebuvo; skiriasi namų statybos bei vidutinės rinkos vertės: senojo namo statybos vertė yra 39678 Eur, o naujojo – 151182 Eur, senojo namo vidutinė rinkos vertė – 10252 Eur, o naujojo – 24531 Eur.

Kauno AVMI atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėja nepateikė gyvenamojo namo vykdytus statybos darbus bei statybinių medžiagų / paslaugų įsigijimą pateisinančių dokumentų bei juridinę galią turinčių dokumentų / sutarčių ar patvirtintų jų kopijų, pagrindžiančių Pareiškėjos ir jos sutuoktinio patirtas išlaidas, statybos išlaidas apskaičiavo vadovaudamasi UAB „Sistela“ pateiktomis 1 m³ gyvenamojo namo (daugiau 750 m³ tūrio) statybų kainomis. Patikrinimo metu, naudojantis UAB „Sistela“ skelbiamais nekilnojamojo turto atkūrimo kaštų (statybinės vertės) kainynais, nustatytos namo statybos išlaidos sudaro 240092 Lt. Vadovaujantis VĮ „Registru centras“ pateikiama informacija namo atkūrimo sąnaudų (statybos) vertė sudaro 522001 Lt (151182 Eur), įvertinus, jog namas buvo statytas ūkio būdu, konstatuota, kad rekonstruoto namo atkūrimo sąnaudos sudaro 250247 Lt. Patirtos namo statybos išlaidos nustatytos išvedant abiejų šaltinių (UAB „Sistela“ – 240092 Lt, VĮ „Registru centras“ – 250247 Lt) vidurkį, nustatytos 245170 Lt namo atkūrimo sąnaudos, konstatuota, kad gyvenamas namas statytas laikotarpiu nuo 2011 m. iki 2013 m. 07 mėn.

Nurodyta, kad Kauno AVMI patikrinimo metu Pareiškėjos 2011–2014 m. GPM bazę nustatė pagal jos atliktą įvertinimą, pritaikiusi išlaidų metodą. Sprendime Inspekcija aptarė MAĮ 70 str. 1 dalies, taip pat 2004-05-24 Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko įsakymu Nr. VA-103 patvirtintų „Dėl mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių“ (toliau – Taisyklės) 4.1, 6.1. punktų, teismų praktikos (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT, 2016-08-02 nutartis adm. byloje Nr. A-2626-575/2016; 2010-11-29 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1542/2010) nuostatas. Inspekcija akcentavo, kad LVAT savo praktikoje (2007-06-05 nutartis adm. byloje Nr. A11-603/2007) yra nurodęs, jog MAĮ 70 straipsnis skirtas ne tam, kad būtų nustatytas tikslus (t. y. objektyviais duomenimis) paremtas mokestinės prievolės dydis, o tam, kad būtų nustatytas mokėtinos prievolės dydis, atitinkantis protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus, tai yra mokesčių

administratoriaus nustatytas mokėtinos prievolės dydis laikytinas pagrįstu tiek, kiek neperžengia šių įvertinimo kriterijų.

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos skundo motyvus, kad Kauno AVMI neatsižvelgė į tai, jog paveldėtas turtas buvo pirktas daug anksčiau nei tikrinto laikotarpio pradžia, todėl Pareiškėja negali pateikti visų namo statybos dokumentų; be to, nors VĮ „Registru centras“ pažymoje ir nurodytas 100 proc. namo baigtumas, tačiau nuotraukose aiškiai matyti, kad namas nėra baigtas, nurodė, kad Kauno AVMI, nustatydamą gyvenamojo namo statybų laikotarpį, reikšmingomis aplinkybėmis pripažino tai, kad:

- VĮ „Registru centras“ Nekilnojamojo turto registro centrinio duomenų banko išrašė užfiksuota pastato (unikalus Nr. 3396-7003-3013) būklė – „sunaikintas“;
- 2013-07-18 deklaracijoje apie statybos užbaigimą Nr. 1/2013 įvardinta gyvenamojo namo būklė – nauja statyba;
- 2014-09-23 pati Pareiškėja prašyme VĮ „Registru centrui“ nurodė nugriovusi gyvenamąjį namą;
- pagal vizualias žemės ir namo nuotraukas, rastas internete (www.maps.lt), nustatyta, kad iki 2010 m. buvo senas namas, o 2012 m. jau yra naujas namas;
- 2011 m. Pareiškėja (kartu su sutuoktiniu) patyrė 38886,34 Lt išlaidas, skirtas statybinėms medžiagoms įsigyti, o iki 2011 m. ženklų išlaidų, skirtų statybinėms medžiagoms, Pareiškėjos ir jos sutuoktinio asmeninėse banko sąskaitose nenustatyta.

Todėl Inspekcija konstatavo, jog atsižvelgiant į turimą informaciją, vadovaujantis sąžiningumo ir protingumo kriterijumi, patikrinimo metu pagrįstai pasirinktas terminas statyboms: 2011 – 2013 m. 07 mėn. laikotarpis.

Pažymėta, kad Pareiškėja, nesutikdama su Kauno AVMI nustatytu gyvenamojo namo statybų laikotarpiu, jokių juridinę galią turinčių dokumentų, faktinių duomenų ar objektyvių įrodymų, kurie paneigtų mokestinio patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, nepateikė. Todėl atsižvelgus į išdėstytas aplinkybes, konstatuota, jog mokestinio patikrinimo metu mokesčių administratorius surinko pakankamai duomenų, suteikusių pagrindą taikyti MAĮ 70 straipsnio 1 dalies „Mokesčių apskaičiavimas pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą“ nuostatas ir remiantis jomis apskaičiuoti tiek gyvenamojo namo statyboms patirtas išlaidas, tiek statybų laikotarpį.

Dėl pajamų ir išlaidų (1 ir 3 pažeidimai). Sprendime konstatuota, kad 2011 metais Pareiškėjai ir jos sutuoktiniui neužteko 574986 Lt, 2012 metais – 58700 Lt pajamų patirtoms išlaidoms padengti (patikrinimo akto 32–39 psl.). Atsižvelgiant į tai, kad mokestinio patikrinimo metu nustatyta, jog Pareiškėja ir jos sutuoktinis 2011 metais gavo 574986 Lt, 2012 metais – 58700 Lt kitas pajamas iš nenustatytų, mokesčių administratoriui nežinomų šaltinių, nuo kurių GPM neapskaičiavo ir į biudžetą nesumokėjo, Pareiškėjos pajamos mokestinio patikrinimo metu apskaičiuotos pagal MAĮ 70 str., naudojant išlaidų metodą. Vadovaujantis CK 4.73 ir 3.109 straipsnių nuostatomis ir padalinus nustatytas 574986 Lt ir 58700 Lt pajamas kiekvienam sutuoktiniui lygiomis dalimis, konstatuota, kad Pareiškėja iš nenustatytų pajamų šaltinių 2011 metais gavo 287493 Lt ($1/2 \times 574986$), 2012 – 29350 Lt ($1/2 \times 58700$) kitas pajamas, nuo kurių, vadovaudamasi GPMĮ 6, 22 ir 27 straipsnių nuostatomis, nedeklaravo ir nesumokėjo GPM.

Dėl Pareiškėjos Kauno AVMI pateikto pasiūlymo tartis ir derybų. Atsakydama į Pareiškėjos skunde nurodytas aplinkybes, jog ji 2017-07-23 dalyvavo susitikime su Kauno AVMI darbuotojais, kuriame buvo tartasi dėl susitarimo pasirašymo, pasiūlydama sumokėti 50 proc. priskaičiuotos sumos (pasak skundo, Kauno AVMI pasiūlymas buvo – 70 proc.), todėl jai neaišku, kodėl Kauno AVMI sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo nurodė sumokėti ne 70 proc. priskaičiuotų sumų, kaip buvo pasiūlysi susitikimo metu, Inspekcija pateikė paaiškinimą. Pareiškėjai paaiškinta, kad vadovaujantis MAĮ 71 straipsnio nuostatomis ir VMI prie FM viršininko 2017-07-14 įsakymu Nr. VA-61 „Dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004-12-30 įsakymo Nr. VA-210 „Dėl mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo susitarimo dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio pasirašymo taisyklių“ pakeitimo nauja redakcija išdėstytomis Mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo susitarimo dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio pasirašymo taisyklių (toliau – Susitarimo

taisyklės) nuostatomis, 2017-07-27 įvyko derybos. Derybų metu nesutarus dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio, t. y. Pareiškėjai pasiūlius 50 proc. patikrinimo akte apskaičiuoto mokesčio dydžio, neskaičiuojant delspinigių ir neskiriant 10 proc. mokesčio dydžio baudos, iš viso 7902,50 Eur, o darbo grupei pasiūlius 70 proc. mokesčio, delspinigių ir 10 proc. mokesčio dydžio baudą, iš viso 16502,30 Eur, derybos nutrauktos. Vadovaujantis Taisyklių 24 punkto nuostatomis, 2017-08-02 Pareiškėjos tuometinės deklaruotos gyvenamosios vietos adresu, (duomenys neskelbtini), išsiųstas raštas Nr. (7.46-4.7.2) K-3841, kuriame pateikta informacija apie derybų nutraukimą, taip pat pažymėta, kad, vadovaujantis MAĮ 132 straipsnio 4 dalimi, kartu su pasiūlymu pateiktos Pareiškėjos pastabos dėl patikrinimo akte apskaičiuoto mokesčio bus išnagrinėtos ir sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo priimtas per 30 dienų, t. y. iki 2017-08-10. Pažymėta, kad 2017-08-10 Kauno AVMI sprendime Nr. (7.46-4.7.2)FR0682-312 taip pat buvo nurodyta, jog nesutarus dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio, derybos nutrauktos. Atkreiptas dėmesys, kad vadovaujantis MAĮ 71 straipsnio nuostatomis, susitarimas gali būti pasirašytas visų mokestinių ginčų nagrinėjimo etapų metu.

Dėl atleidimo nuo delspinigių mokėjimo. Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos prašymą atleisti ją nuo delspinigių mokėjimo dėl jos sunkios ekonominės padėties, nes ji viena augina du vaikus, o jos pajamos labai mažos, sprendime aptarė MAĮ 100 str. 1 dalies ir VMI prie FM viršininko 2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144 patvirtintų Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių 7 punkto, MAĮ 113 str. 1 d. 3 punkto nuostatas. Sprendime, įvertinus byloje surinktą informaciją bei Pareiškėjos pateiktus argumentus, konstatuota, jog Kauno AVMI priimtame sprendime pagrįstai konstatavo, kad nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo delspinigių mokėjimo MAĮ 141 str. 1–4 punktuose numatytais atleidimo pagrindais. Nurodoma, kad Kauno AVMI, nagrinėdama Pareiškėjos pateiktas pastabas įvertino Pareiškėjos gaunamas pajamas, turimą nekilnojamąjį ir kilnojamąjį turtą, pateiktas GPM deklaracijas ir jose deklaruotas pajamas bei padarė pagrįstą išvadą, kad Pareiškėjos socialinė ir ekonominė padėtis neatitinka MAĮ 113 str. 1 d. 3 punkto reikalavimų, pažymėdama, kad, prašydama atleisti nuo delspinigių mokėjimo, Pareiškėja turi pati rūpintis ir pateikti jos sunkią ekonominę padėtį patvirtinančius dokumentus, o ne perkelti šią pareigą mokesčių administratoriui. Dėl papildomai su skundu pateiktų dokumentų (iš kurių matyti, kad Pareiškėja skolinga kitiems asmenims) paaiškinta, kad jie negali būti pagrindu dėl mokestinių įsipareigojimų panaikinimo, nes MAĮ nenumato mokesčių mokėtojo turimų finansinių įsipareigojimų kaip pagrindo atleisti mokėtoją nuo delspinigių mokėjimo. Todėl Pareiškėja nuo delspinigių mokėjimo neatleista.

Pareiškėja, nesutikdama su Inspekcijos sprendimo dalimi, pateikė skundą Komisijai, prašydama pakeisti Inspekcijos sprendimą, atsižvelgiant į su Kauno AVMI vykusiose derybose aptartas sumas. Skunde Komisijai Pareiškėja prašo atnaujinti jos su mokesčių administratoriumi nutrukusias derybas, remiantis MAĮ 71 str. nuostatomis, nes ji nebuvo tinkamai informuota apie derybų nutraukimą, jos buvusio sutuoktinio veiksmai neturi įtakos šiam procesui, Pareiškėja nurodo, kad ji derybų nenutraukė. Iš Pareiškėjos skundo matyti, kad nesutinkama su Inspekcijos sprendimo dalimi, susijusia su Pareiškėjos patirtomis išlaidomis namo statybai. Pareiškėja laikosi pozicijos, kad mokesčių administratoriui namo statybos išlaidoms pripažinti trūksta informacijos ir įrodymų, o pateikti skaičiai yra netikslūs (statistiniai). Dėl namo statybos išlaidų Pareiškėja nurodo, kad mokesčių administratorius neatsižvelgė į tai, jog paveldėtas turtas buvo pirktas daug anksčiau nei tikrinto laikotarpio pradžia, todėl Pareiškėja negali pateikti visų namo statybos dokumentų. Pareiškėja nurodo, kad statybas pradėjęs asmuo yra miręs ir ji negali pateikti informacijos apie namo statybą pateisinančius dokumentus. Pareiškėjos teigimu, dalis medžiagų buvo pirktas lizingu mamos vardu, statybos prekėmis prekiaujančiose įmonėse Alytuje, nors nurodyti, kokiose konkrečiose įmonėse, ji negali, tačiau laikosi pozicijos, kad su mokesčių administratoriaus pagalba pateiktomis užklausomis tokią informaciją yra galima gauti (nurodoma, kad galima apklausti kaimynus, siųsti užklausą Ūkio banko lizingui). Teigiama, kad nors VĮ „Registrų centras“ pažymoje ir nurodytas 100 proc. namo baigtumas, tačiau namas nėra baigtas. Pareiškėja skunde nurodo, kad leidimą renovacijai galima gauti ir faktiškai ją pradėjus ir pan.

Pareiškėja prašo šioje dalyje keisti sprendimą, dėl kitų apmokestinimo aplinkybių motyvų nedėsto.

Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, Komisijos posėdyje ginčo šalių išdėstytas pozicijas, konstatuoja, kad Inspekcijos sprendimas yra tvirtintinas, o Pareiškėjos posėdžio metu išdėstytas prašymas atleisti ją delspinigių mokėjimo tenkintinas iš dalies, atleidžiant Pareiškėją nuo 50 proc. apskaičiuotų delspinigių mokėjimo.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto GPM ir su juo susijusių sumų, konstatavus, kad Pareiškėjos (jos šeimos) išlaidos 2011–2012 metais viršijo jos (jos sutuoktinio) juridinę galią turinčiais dokumentais ir pajamų šaltiniais pagrįstas pajamas. Iš mokesčių administratoriaus surinktos informacijos nustatyta, kad šiuo mokestiniu laikotarpiu šalia kitų patirtų išlaidų (detalūs išlaidų skaičiavimai pateikti patikrinimo akto patikrinimo 32, 39-41, 43-46 psl.) Pareiškėja su sutuoktiniu yra patyrusi namo (taip pat nuotekų valymo įrenginio) statybos išlaidas, nes statė gyvenamąjį namą žemės sklype, esančiame (duomenys neskelbtini). Kadangi Pareiškėja Kauno AVMI nepateikė namo statybos išlaidas pagrindžiančių dokumentų, mokesčių administratorius pagal jo turimus informacijos šaltinius (UAB „Sistela“ duomenis ir VĮ Registrų centro namo atkūrimosios vertės duomenis), išvesdamas šių duomenų vidurkį, apskaičiavo Pareiškėjos (jos sutuoktinio) patirtas išlaidas ir, laikydamas pozicijos, jog namo statyba vyko 2011–2012 metais ir 2013 m. sausio – liepos mėnesiais, namo statybos išlaidas proporcingai priskyrė šiais mokestiniais laikotarpiais patirtoms Pareiškėjos (jos sutuoktinio) išlaidoms: atitinkamai 94908 Lt – 2011 metais; 94908 Lt – 2012 metais; 55363 Lt – per 7 mėnesius 2013 metais (bendrai konstatuota, kad 2011 metais šeimos išlaidos viršijo pajamas –287493 Lt, 2012 metais – 58700 Lt).

Pareiškėja skunde (šią savo poziciją palaikė ir posėdžio Komisijoje metu) nesutiko su apskaičiuotu šeimos patirtų išlaidų dydžiu, kiek tai susiję su namo statybos išlaidomis, taip pat laikėsi pozicijos, kad namo renovaciją (rekonstrukciją) pradėjo vykdyti Pareiškėjos mama, todėl netinkamai nustatytas šeimos patirtų statybos išlaidų dydis ir namo statybos, kurios metu buvo patirtos išlaidos, laikotarpis. Kitų Kauno AVMI nustatytų pažeidimų, atliktų skaičiavimų (nustatytų pajamų ir išlaidų) Pareiškėja neginčijo nei skunde Inspekcijai, nei Komisijai. Taip pat posėdžio Komisijoje Pareiškėja išdėstė prašymą atleisti ją nuo delspinigių mokėjimo dėl jos sunkios socialinės, ekonominės padėties (po posėdžio Pareiškėja pateikė savo prašymą pagrindžiančius dokumentus). Posėdžio Komisijoje metu Inspekcijos atstovas palaikė sprendime išdėstytą poziciją, nurodydamas, kad atliktam statybos pobūdžiui (naujo namo statyba), išlaidų patyrimo laikotarpiui nustatyti, mokesčių administratorius rėmėsi banko sąskaitoje esančia informacija apie Pareiškėjos šeimos patirtas statybinių prekių įsigijimo išlaidas; VĮ Registrų centro duomenimis apie statybos laikotarpį ir pobūdį; pačios Pareiškėjos šiai institucijai teikta informacija. Pareiškėjos prašymą atleisti nuo delspinigių mokėjimo Inspekcijos atstovas paliko spręsti Komisijos nuožiūra (taip pat Inspekcija Komisijai pateikė turimą informaciją apie Pareiškėjos gautas, deklaruotas pajamas).

Kadangi Pareiškėja yra aiškiai apibrėžusi kilusio ginčo ribas, nesutikimo motyvų ar kitų prieštaravimų dėl kitų mokesčių administratoriaus nustatytų pažeidimų, skaičiavimų nepateikė, todėl Komisija dėl Inspekcijos sprendimo pagrįstumo pasisakys Pareiškėjos skundo ribose, vertindama, ar yra pagrindas Pareiškėjos šeimos išlaidomis pripažinti mažesnio dydžio išlaidas, ar yra pagrindas pripažinti, jog išlaidos buvo patirtos kitais mokestiniais laikotarpiais; taip pat pasisakydama dėl Pareiškėjos prašymo atleisti ją nuo delspinigių mokėjimo.

Dėl patirtų namo statybos išlaidų. Iš ginčo byloje esančios informacijos nustatyta, kad žemės sklypą su statiniais, kuriame buvo vykdytos namo statybos, Pareiškėja yra paveldėjusi pagal 2008-06-18 paveldėjimo teisės liudijimą. Ginčo byloje yra pateiktas Alytaus rajono savivaldybės 2013-06-07 leidimas Nr. LNS-13-130607-00080 statyti naują (-us) statinį (ius) / rekonstruoti statinį (ius) / atnaujinti (modernizuoti) pastatą (-us), kuriuo aptartame sklype Pareiškėjai leista statyti naują, neypatingą, 188,7 kv. m. gyvenamosios paskirties statinį; kita leidimo dalimi leista griauti neypatingą, gyvenamosios paskirties pastatą, kurio unikalus Nr. 3396-7003-3013. Iš VĮ Registrų centro duomenų matyti, kad pastatas–gyvenamasis namas, kurį buvo paveldėjusi Pareiškėja (unik. Nr. (duomenys neskelbtini), yra sunaikintas ir yra registruotas kitas pastatas–gyvenamasis namas (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), minėtieji įrašai yra atlikti 2013 m. liepos 8 d. Pareiškėjos

pateiktoje 2013-07-18 deklaracijoje apie statybos užbaigimą Nr. 1/2013 nurodyta, kad buvo vykdyta nauja statyba, tokias pat aplinkybes Pareiškėja yra nurodžiusi ir savo 2014-09-23 prašyme VĮ Registrų centro Alytaus filialui, kuriame prašoma statinius, buvusius nugriauto gyvenamojo namo (unik. Nr. (duomenys neskelbtini) priklausiniais, registruoti žemės sklypo (unik. Nr. (duomenys neskelbtini) priklausiniais. Paminėtina ir tai, jog mokesčių administratorius, palyginęs vizualias žemės ir namo nuotraukas, rastas internete (www.maps.lt), nustatė, kad iki 2010 m. žemės sklype buvo senas namas, o 2012 m. jau yra naujas namas; taip pat palyginęs abu pastatus apibūdinančius VĮ Registrų centro informacijoje esančius duomenis, nustatė, jog nors gyvenamojo namo buvimo vieta nepakito (tai yra sunaikinus vieną pastatą (sunaikinimo būklė įregistruota VĮ Registrų centre) buvo pastatytas kitas), tačiau kiti pastatus apibūdinantys duomenys iš esmės skiriasi: senojo namo sienos buvo rąstinės, o stogas asbestcementinis, o naujojo namo sienos iš blokelių, stogas metalinis; senajame name buvo trys kambariai, o naujajame name jau šeši; pakitęs gyvenamojo namo plotas bei kubatūra: senojo namo bendras plotas 84,94 m², naujojo – 188,06 m², senojo namo tūris 310 m³, naujojo – 861 m³; naujajame name įrengtas vietinis vandentiekis bei vietinis nuotekų šalinimas, ko senajame name nebuvo; skiriasi namų statybos bei vidutinės rinkos vertės: senojo namo statybos vertė yra 39678 Eur, o naujojo – 151182 Eur, senojo namo vidutinė rinkos vertė – 10252 Eur, o naujojo – 24531 Eur. Paminėtina ir tai, kad tik 2011 metais Pareiškėjos banko sąskaitoje yra fiksuojamos patirtos statybinių medžiagų įsigijimo išlaidos (apie 38 tūkst. Lt). Komisijos vertinimu, aptartų aplinkybių visuma patvirtina, jog mokesčių administratorius pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėjos gyvenamojo namo statyba vyko laikotarpiu nuo 2011 iki 2013 m. liepos mėnesio bei, kad nugriovus senąjį pastatą, buvo pastatytas naujas pastatas.

Nors Pareiškėja teigia, kad senojo namo atnaujinimą (Pareiškėja laikosi pozicijos, kad nebuvo vykdyta naujo namo statyba) pradėjo jos mama, tačiau šioms aplinkybėms pagrįsti Pareiškėja remiasi tik savo tvirtinimu, jokie dokumentiniai įrodymai ar kiti duomenys, pagrindžiantys Pareiškėjos tvirtinimą, byloje nėra pateikti. Iš byloje surinktos informacijos, matyti, jog Inspekcija savo poziciją dėl vykdytos naujo namo statybos grindė: VĮ Registrų centro informacija; Alytaus rajono savivaldybės leidime nurodyta informacija; pačios Pareiškėjos viešajam registru (VĮ Registrų centrui) pateikta informacija, todėl, siekdama įrodyti kitokias faktines aplinkybes, Pareiškėja turi nuginčyti šios informacijos (kurią pati ir pateikė) tikrumą ir patikimumą bei įrodyti kitokių faktinių aplinkybių buvimą. Komisijos vertinimu, situacija, kad vienai viešajai institucijai (VĮ Registrų centrui) Pareiškėja teikia duomenis ir deklaruoja, jog vykdo naujo statybą, o senąjį namą sunaikina (būtent tokius veiksmus ji galėjo atlikti pagal suteiktą statybos leidimą), o mokesčių administratoriui nurodo visai kitokio pobūdžio aplinkybes (kad senąjį namą renovavo, rekonstravo, statybos darbai buvo vykdyti daugiau anksčiau), nesudaro pagrindo Pareiškėjos pozicijos vertinti kaip patikimos ir pagrįstos. Paminėtina ir tai, jog teismų praktika, aiškindama MAĮ 67 str. 2 dalyje įtvirtintą pareigą – paneigti mokesčių administratoriaus nustatytas aplinkybes, akcentuoja, kad „kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtojai apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą. Apsiribojimas vien teiginiais, atsikirtimais, nepagrįstais jokiais įrodymais, negali nulemti sprendimo, priimtino mokesčių mokėtojo naudai“ (LVAT 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1527/2010, tokios pat pozicijos dėl įrodinėjimo pareigos LVAT laikėsi ir 2010-10-25 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-1147/2010, 2011-01-03 nutartyje adm. byloje Nr. A-556-1632/2010, 2011-12-22 nutartyje adm. byloje Nr. A-575-912/2011). Ginčo byloje Pareiškėja nepateikė įrodymų ar duomenų, kurie paneigtų oficialiajame registre esančią, taip pat jos pačios pateiktą informaciją, nepateikė objektyvios informacijos ir duomenų dėl jos mamos ankstesniais laikotarpiais (iki 2008 m.) vykdytų statybos darbų, patirtų statybinių išlaidų, todėl Komisija neturi pagrindo kitaip vertinti mokesčių administratoriaus nustatytų aplinkybių. Nors Pareiškėja laikosi pozicijos, kad ji neturi galimybės pateikti dokumentų už senus laikus, todėl mokesčių administratorius galėtų kreiptis į įvairias įmones (pavyzdžiui, lizingo) ir gauti informaciją, tačiau MAĮ 40 str. įtvirtina mokesčių mokėtojo pareigas, taip pat pareigą mokesčių administratoriaus patikrinimui pateikti reikalingus dokumentus ir informaciją (pvz. 1 d. 8 punktas). Tokiu būdu atitinkamų aplinkybių pagrindimo pareiga priskirta

mokesčių mokėtojai, norinčiam pagrįsti tiek patirtų išlaidų dydį, tiek kitas aplinkybes, susijusias su mokesčių mokėtojo mokesčių prievolių vykdymu. Ginčo atveju Pareiškėja šios pareigos neįvykdė, nepateikė jokių dokumentų ar informacijos, pagrindžiančios jos patirtas namo statybos išlaidas, todėl Kauno AVMI pagrįstai mokesčio patikrinimo metu Pareiškėjos tikrinamuoju laikotarpiu patirtų statybos išlaidų dydį nustatė, remdamasi jos surinktais informacijos šaltiniais: UAB „Sistela“ pateiktomis 1 m³ gyvenamojo namo (daugiau 750 m³ tūrio) statybų kainomis (240092 Lt); VĮ Registrų centro pateikiama informacija apie namo atkūrimo sąnaudas–statybos vertę (522001 Lt (151182 Eur), įvertinus, jog namas buvo statytas ūkio būdu, pripažįstant, kad rekonstruoto namo atkūrimo sąnaudos sudaro 250247 Lt. Patirtos namo statybos išlaidos nustatytos išvedant abiejų šaltinių (UAB „Sistela“ – 240092 Lt, VĮ Registrų centro – 250247 Lt) vidurkį, nustatant 245170 Lt namo atkūrimo sąnaudas. Atsižvelgiant į aptartas aplinkybes, konstatuotina, kad Pareiškėja nepagrindė kitokio patirtų išlaidų dydžio, išlaidų patyrimo laikotarpio, todėl Komisija neturi pagrindo kitaip vertinti Inspekcijos sprendime konstatuotų aplinkybių, todėl Inspekcijos sprendimas tvirtintinas, Pareiškėjos skundas atmestinas.

Pareiškėja skunde dėsto motyvus dėl MAĮ 71 str. įtvirtintos nuostatos, pagal kurią mokesčių mokėtojas turi teisę pasirašyti susitarimą dėl mokesčio ir juo susijusių sumų, jeigu nė viena iš šalių neturi pakankamai argumentų savo pozicijai pagrįsti, teigdama, kad ji norėtų pasirašyti susitarimą, o Kauno AVMI vykusios derybos nutrūko dėl buvusio sutuoktinio, prašydama atsižvelgti į tai ir imtis šalims priimtinių veiksmų. Pasisakydama šiuo skundo aspektu, Komisija pažymi, kad Inspekcija savo sprendime (6 psl.) detalai aptarė Kauno AVMI vykusias derybas ir kitas vykusias procedūras (sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo priėmimą) bei Pareiškėjos informavimą apie šių procedūrų metu priimtus sprendimus. Inspekcija taip pat išaiškino Pareiškėjai, kad ji turi teisę bet kuriuo mokesčio ginčo nagrinėjimo metu siekti susitarimo pasirašymo pagal MAĮ 71 str. Iš turimos Inspekcijos matyti, kad po kreipimosi į Komisiją, Pareiškėja kreipėsi į Inspekciją su siūlymu pasirašyti susitarimą, tačiau Inspekcija su Pareiškėja pasirašyti susitarimą atsisakė. Kadangi pagal MAĮ 71 str. nuostatas ir LVAT praktiką susitarimo pasirašymo / nepasirašymo prerogatyva yra suteikta mokesčių administratoriui, Komisija neturi teisinio pagrindo vertinti tokių veiksmų pagrįstumo / nepagrįstumo, ar kokiais nors veiksmais įtakoti tokio susitarimo su mokesčių administratoriumi pasirašymą, nepaisant to, jog Pareiškėja jau buvo pradėjusi vesti derybas su Kauno AVMI, todėl plačiau sprendime dėl šių aplinkybių nepasisakoma.

Dėl Pareiškėjos posėdžio Komisijoje išdėstyto prašymo atleisti nuo delspinigių mokėjimo. Komisijos posėdyje Pareiškėja išreiškė prašymą atleisti ją nuo delspinigių mokėjimo, atleidimo pagrindą siedama su sunkia ekonomine, socialine padėtimi. MAĮ 100 str. 1 d. ir 141 str. 1 d. 1 – 4 punktuose nustatyti bendrieji atleidimo nuo delspinigių / baudų mokėjimo pagrindai, o 100 str. 1 d. 3 punkte yra numatyta galimybė atleisti mokesčių mokėtoją (tik fizinį asmenį) nuo *delspinigių* mokėjimo tais atvejais, kai delspinigius netikslinga išieškoti ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu, kaip tai suprantama pagal šio įstatymo 113 str. 1 dalies 3 punktą. Todėl Komisija sprendime ir pasisakys, ar yra pagrindas atleisti Pareiškėją nuo delspinigių ar jų dalies mokėjimo, atsižvelgiant į Pareiškėjos pateiktus dokumentus. MAĮ 113 str. 1 d. 3 p. detalizuoja sunkią fizinio asmens ekonominę (socialinę) padėtį, jame įtvirtintas pavyzdinis sąrašas aplinkybių, kurioms egzistuojant, gali būti pripažinta, jog asmens ekonominė (socialinė) padėtis yra itin sunki, ir tuo pagrindu mokesčių mokėtojas gali būti atleistas nuo prievolės sumokėti delspinigius. Tarp tokių aplinkybių MAĮ 113 str. 1 d. 3 p. minimos šios: fiziniam asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, neįgalusis, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpą) arba tokia parama jau teikiama. Iš esmės visos šios aplinkybės siejamos su tokia mokesčių mokėtojo ekonomine (socialine) situacija, kai jis negauna jokių pajamų ir yra valstybės remiamas arba jam tokios paramos reikia. LVAT 2010-06-07 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-442-807-2010 nurodė, kad MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punktas ir 113 str. 1 d. 3 punktas atleidimą nuo delspinigių sieja su sunkia fizinio asmens ekonomine (socialine) padėtimi ir vien asmens priskyrimas tam tikrai socialinei grupei (pensininkams, neįgaliesiems, bedarbiams ir pan.) savaime nesudaro pagrindo jį atleisti nuo delspinigių. Tam būtina įvertinti visas mokesčio mokėtojo ekonominę (socialinę) padėtį apibūdinančias aplinkybes (gaunamas pajamas, turimą turtą).

Pareiškėja pateikė VĮ Registrų centro, VĮ „Regitra“ duomenis: kad 2018-04-13 dieną ji nuosavybės teise įregistruotų nekilnojamų daiktų, esančių Lietuvoje, neturėjo; 2018-04-16 dieną neturėjo transporto priemonių; duomenis, kad Pareiškėjos buvusio sutuoktinio R. J. įsiskolinimas dukrai išlaikyti 2017-10-01 yra 5384, 69 Eur (antstolio Sauliaus Virbicko 2017-10-19 raštas Nr. 0127/08/00166); 2017-10-16 Alytaus rajono apylinkės teismo 2017-10-16 vykdomąjį raštą dėl sūnaus išlaikymo (2017-03-16 Alytaus rajono apylinkės teismo procesiniu sprendimu priteista po 120 Eur per mėnesį nuo 2016 m. gruodžio 1 d. iki pilnametystės); 2017-11-22 prašymą Vaikų išlaikymo fondui, kuriuo prašoma išmokėti išmoką G. J. (skolininkas R. J.); Sodros duomenis apie apskaičiuotas ir išmokamas išmokas (išmokamos išmokos: 708, 17 Eur už 2018 m. sausio mėnesį, 623,47 Eur už 2018 m. vasario mėnesį, 707,17 Eur už 2018 m. kovo mėnesį, 436,76 Eur už 2018 m. balandžio mėnesį).

Savo ruožtu Inspekcija pateikė jos turimą informaciją apie Pareiškėjos 2014, 2015, 2016 metais gautas pajamas. Iš gautos informacijos („Trečiųjų asmenų valstybinei mokesčių inspekcijai pateiktų duomenų pažyma“ (toliau – Pažyma) matyti, kad 2017 metais Pareiškėja yra gavusi: 500 Eur iš UAB „D1“ (asmeniui, vykdančiam individualią veiklą pagal verslo liudijimą, išmokėtos išmokos, kodas 92), iš UAB „A1“ – 10809,84 Eur su darbo santykiais susijusias pajamas (1 kodas), 793,2 Eur ligos, motinystės ir pan. išmokas (3 kodas); nustatyta, kad Pareiškėja 2017-05-27–2017-07-31, 2017-08-06–2017-08-28 laikotarpiais buvo įsigijusi apgyvendinimo (kaimo turizmo) paslaugų teikimo verslo liudijimą. 2016 metais Pareiškėja pagal Pažymą yra gavusi 704,76 Eur su darbo santykiais susijusias pajamas (1 kodas) iš UAB „A1“, 150000 Eur nekilnojamojo pagal prigimtį daikto pardavimo pajamas (buvo parduoti: žemės sklypas, gyvenamas pastatas, nuotekų valymo įrenginys, esantys (duomenys neskelbtini), taip pat Pareiškėja pajamų deklaracijoje už 2016 metus šalia aptartų pajamų yra deklaravusi 2670 Eur neapmokestinamas pajamas (kodas 34). 2015 metais Pareiškėja pagal Pažymą yra gavusi 3480 Eur su darbo santykiais susijusias pajamas, 1800 Eur turto pardavimo pajamas (kodas 13).

Įvertinus tiek Pareiškėjos, tiek Inspekcijos pateiktą informaciją, darytina išvada, kad Pareiškėja neatitinka MAĮ 113 str. 1 d. 3 p. apibrėžtų kriterijų, kurie įgalina mokesčių mokėtojo socialinę / ekonominę padėtį pripažinti sunkia, dėl kurios Pareiškėja galėtų būti atleista nuo delspinigių mokėjimo, tai yra nors Pareiškėja neturi savo vardu registruoto nekilnojamojo turto / transporto priemonių, tačiau Pareiškėja aptartais mokestiniais laikotarpiais dirbo, yra gavusi su darbo santykiais susijusių pajamų (2017 metais gautos pajamos daug didesnės nei 2016–2015 metais), 2016 metais pardavė savo nekilnojamąjį turtą yra gavusi 150000 Eur turto pardavimo pajamas; šiuo metu Pareiškėja gauna pastovias pajamas iš Socialinio draudimo fondo valdybos. Nors posėdžio Komisijoje metu Pareiškėja nurodė, kad gautos turto pardavimo pajamos buvo panaudotos kredito įstaigų įsiskolinimams padengti (konkrečių aplinkybių dėl buvusio įsiskolinimo, jo dengimo Pareiškėja nenurodė ir papildomos informacijos apie tai nepateikė), tačiau aplinkybės dėl mokesčių mokėtojo įsipareigojimų kitiems kreditoriams nepripažintinos turinčiomis įtakos galimam mokesčių mokėtojo atleidimui nuo delspinigių mokėjimo. Todėl Komisijos vertinimu, konstatuotina, jog Pareiškėja neįrodė aplinkybių, jog egzistuoja teisinės sąlygos atleisti ją nuo priskaičiuotų delspinigių šiuo pagrindu, kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu.

Papildomai pasisakant dėl Pareiškėjos prašymo atleisti ją nuo delspinigių mokėjimo, pažymėtina, kad teismų praktikoje yra pripažįstamos tam tikros aplinkybės, kurios laikomos pakankamu pagrindu dėl mokesčių mokėtojo atleidimo nuo delspinigių (ar baudų) mokėjimo, vadovaujantis MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais. Tokiomis aplinkybėmis laikomos: geranoriškas ir aktyvus mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas, apskaičiuotų (nesumokėtų) mokesčių sumokėjimas, teisės normų reikalavimų neatitinkantys, neoperatyvūs mokesčių administratoriaus veiksmai kontrolės procedūrų ir mokestinio ginčo metu (detaliai šios aplinkybės aptartos LVAT 2014-03-17 nutartyje adm. byloje Nr. A-556-990/2014), taip pat tam tikros mokesčių mokėtoją apibūdinančios aplinkybės – amžius, socialinė grupė, sveikatos problemos ir pan. (ten pat, taip pat LVAT 2014-06-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1375/2014). Iš kitos pusės pažymėtina ir tai, kad šios teismų praktikos suformuotos taisyklės įprastai pripažįstamos sudarančiomis pagrindą atleisti mokesčių mokėtoją ne nuo visų, o nuo dalies

delspinigių (ar baudų) mokėjimo, nes laikomasi pozicijos, jog yra nustatyti mokesčių teisės aktų pažeidimai, todėl atleidžiant mokesčių mokėtoją nuo visų ekonominių sankcijų, jos neatliktų jų skyrimu numatytų tikslų: poveikio konkrečiam mokesčių mokėtojui, bendrosios prevencijos. Todėl, įvertinus ginčo byloje pateiktą informaciją, remiantis teismų praktikos suformuotais kriterijais, konstatuotina, jog byloje nustatytos aplinkybės, sudarančios pagrindą Pareiškėją atleisti nuo dalies delspinigių mokėjimo: Pareiškėja geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, sutiko su patikrinimo metu nustatytais pažeidimais, išskyrus pažeidimą, susijusį su dalies išlaidų (namo statybos išlaidų) dydžiu, siekė taikaus ginčo sprendimo; Pareiškėja augina tris nepilnamečius vaikus: vienas iš jų gimęs 2018 m. (Kauno klinikų 2018-01-03 pažymėjimas Nr. 18-132426); vienam iš vaikų buvęs sutuoktinis neteikia išlaikymo (antstolio Sauliaus Virbicko 2017-10-19 raštas Nr. 0127/08/00166, 2017-11-22 prašymas Vaikų išlaikymo fondui); Pareiškėjai apskaičiuoti delspinigiai (7776,95 Eur) sudaro daugiau kaip 50 proc. Pareiškėjai apskaičiuoto GPM (14369 Eur). Todėl apsižvelgiant į aptartas aplinkybes, siekiant: užtikrinti už mokesčių prievolių taikomų ekonominių priemonių proporcingumą, išvengti taikomų poveikio priemonių neigiamo poveikio Pareiškėjos nepilnamečių vaikų interesams, konstatuotina, kad Pareiškėja atleistina nuo 50 proc. GPM delspinigių mokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, 100 str. 1 d. 3 punktu, 8 straipsniu,

n u s p r e n d ž i a:

1. Atnaujinti Pareiškėjos 2017-12-13 skundo dėl Inspekcijos 2017-11-02 sprendimo Nr. 68-176 nagrinėjimą.
2. Patvirtinti Inspekcijos 2017-11-02 sprendimą Nr. 68-176.
3. Atleisti Pareiškėją nuo 3888,48 Eur (7776,95 Eur x 50 proc.) GPM delspinigių mokėjimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė